

[Udenrigsministeren]

en formulering, der, tror jeg, vil dække synspunkterne bredt her i salen.

Et andet punkt, inden vi kommer frem til kernepunktet i punkt 4, er, at i punkt 2 i hr. Lasse Budtz' dagsorden nævner man specielt USA. Det forekommer ikke rimeligt specielt at nævne USA, al den stund der siden det sovjetiske ensidige moratorium også har fundet prøvesprængninger sted fra fransk side og fra britisk side. Det vil være rimeligt, hvis vi skrev f.eks.: »at fremføre denne afstandtagen over for kernevåbenmagterne, hvoraf nogle efter folketingets opfattelse har fortsat prøvesprængninger i en periode, hvor der synes at have været rimelig udsigt til indgåelse af en aftale om et internationalt forbud mod prøvesprængninger«.

Så får vi dels gjort opmærksom på, at vores henvendelse og vores bebrejdelse går til alle, der har sprængt i den periode. Vi får også rettet den lille faktuelle fejl i hr. Lasse Budtz' forslag, idet der ikke er tale om en genoptagelse af sprængningerne, men om en fortsættelse af sprængningerne, sådan som jeg noterede mig det helt korrekt blev fremført i hr. Niels Helveg Petersens indlæg. Det burde vel også kunne samle os, at vi breder det ud og retter bebrejdelsen mod alle, der har foretaget prøvesprængninger i den periode, hvor Sovjetunionen har haft sit ensidige moratorium.

Så det sidste punkt, punkt 4, hvor jeg har peget på de problemer, der er med at gå ind på tankegangen om en særlig konference på baggrund af 1963-traktaten. Jeg har peget på, hvordan det vil isolere os også i forhold til Sverige, der er medlem af nedrustningskonferencen i Genève, og som vil reagere stærkt imod alle forslag, der undergraver nedrustningskonferencens arbejde.

Jeg bed for øvrigt mærke i, at hr. Lasse Budtz i sit indlæg sagde, at det såkaldte femkontinentinitiativ, hvoriblandt jo var den nu afdøde svenske statsminister Palme, skulle have støttet tanken om en sådan konference. Jeg har i frokostpausen forsøgt at få verificeret hr. Lasse Budtz' udtalelse og må sige, at vi i udenrigsministeriet ikke har kunnet finde noget, der viser, at femkontinentinitiativet støtter denne tanke, hvad der også ville have overrasket os meget. Så jeg skal spørge hr. Lasse Budtz, om ikke han kan hjælpe os med at finde frem til, hvor en sådan støtte skulle være udtalt.

Vi finder altså fra regeringens side, at det vil være mere seriøst og have større udsigter til succes, hvis vi henviser til nedrustningskonferencen i Genève, og man kunne f.eks. formulere punkt 4 således: »Under anvendelse af Danmarks taleret som observatør at appellere til nedrustningskonferencen i Genève om at intensivere bestræbelserne for indgåelse af en international aftale om et forbud mod atomprøvesprængninger.«

Dermed fører vi altså interessen derover, hvor den bør føres over, nemlig på nedrustningskonferencen, og vi udnytter den mulighed, vi har som observatør, hvor vi har tale-ret, for at understrege de synspunkter, der i øvrigt er lagt frem her.

Det er tre forslag til konkrete ændringer i hr. Lasse Budtz' dagsordensforslag. Jeg er fuldstændig klar over, at som folketingets forretningsorden ser ud nu, kan man ikke komme med ændringsforslag til dagsordensforslag, men hr. Svend Auken kunne jo lægge det frem som et forslag, og hvis vi kan få de tre ændringer igennem, vil jeg på regeringspartierne vegne sige, at vi kan stemme for dette dagsordensforslag.

Jeg synes, det ville være en smuk udgang på en debat, hvor der jo er bred enighed om ønsket om at få standset fremtidige atomprøvesprængninger. Det ville være godt, hvis folketinget i en sådan sag kunne markere, at der er bred enighed om det, der virkelig er sagens kerne.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, det var meget interessant at høre på dette sene tidspunkt i debatten, hvad der egentlig er regeringens politik i denne sag. De borgerlige ordførere har ellers mestendels beskæftiget sig med alt muligt andet end det konkrete dagsordenspunkt.

Det kommer klart frem, at det, regeringen i virkeligheden ønsker, er to ting. For det første, at der skal vedtages en dagsorden, hvis ordlyd er aldeles tandløs og med rette vil blive opfattet som et udtryk for dansk følgagtighed over for USA og i realiteten udtryk for, at Danmark ikke aktivt ønsker at kritisere det atomprøvesprængningsprogram, USA konkret er i gang med. Derfor kan jeg med det samme sige, at et forslag til dagsorden som det, udenrigsministeren her lægger